DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 8 mars 2001 *

I mål C-278/99,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot

Georgius van der Burg,

angående tolkningen av artikel 1 i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 109, s. 8; svensk specialutgåva, område 13, volym 12, s. 154),

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann (referent) samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och N. Colneric,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: R. Grass,

* Rättegångsspråk: nederländska.

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Nederländernas regering, genom M.A. Fierstra, i egenskap av ombud,

— Belgiens regering, genom A. Snoecx, i egenskap av ombud,

— Frankrikes regering, genom K. Rispal-Bellanger och R. Loosli-Surrans, båda i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom J.E. Collins, i egenskap av ombud, biträdd av N. Green, QC,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom C. van der Hauwaert och M. Shotter, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 12 december 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Hoge Raad der Nederlanden har, genom beslut av den 6 juli 1999 som inkom till domstolens kansli den 26 juli samma år, i enlighet med artikel 234 EG ställt två frågor om tolkningen av artikel 1 i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 109, s. 8; svensk specialutgåva, område 13, volym 12, s. 154).

2 Frågorna har uppkommit i ett brottmål i vilket Georgius van der Burg står åtalad för att i en månatlig tidskrift ha gjort reklam för radiofrekvenseffektförstärkare av icke godkänd typ.

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 Enligt artikel 1 punkt 1 i direktiv 83/189 är en teknisk specifikation "en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav på produkten som avser terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering".

4 Enligt artikel 1 punkt 5 i nämnda direktiv skall med teknisk föreskrift förstås "tekniska specifikationer, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser,

som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid marknadsföring eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, med undantag för sådana specifikationer som har fastställts av lokala myndigheter".

5 Enligt artiklarna 8 och 9 i direktiv 83/189 skall medlemsstaterna anmäla alla förslag till tekniska föreskrifter som omfattas av direktivets tillämpningsområde till kommissionen samt vänta några månader med att anta dessa förslag för att ge kommissionen möjlighet att kontrollera om förslagen är förenliga med gemenskapsrätten eller att föreslå eller anta ett direktiv inom området.

Nederländska bestämmelser

6 Hoge Raad har i beslutet om hänskjutande beskrivit de i det nationella målet tillämpliga nederländska bestämmelserna på följande sätt:

7 Enligt artikel 17.1 i Wet op de Telecommunicatievoorzieningen (lag om telekommunikationer, nedan kallad WTV), som var i kraft vid tidpunkten för de händelser som läggs Georgius van der Burg till last, är det förbjudet att utan licens, eller tillstånd från den härför behörige ministern, installera, inneha eller bruka radioanläggningar.

8 I artikel C.11.1.1 i Besluit radio-elektrische inrichtingen av den 5 december 1988 (kungörelse om radioanläggningar, Stb. 1988, s. 552, nedan kallad kungörelsen) föreskrivs följande:

"Det är förbjudet att göra eller låta göra kommersiell reklam för radiosändare av icke godkänd typ."

9 Artikel C.2.1.2 i kungörelsen har följande lydelse:

"Radiosändare godkänns genom att den härför behörige ministern avger förklaring om godkännande."

10 Enligt artikel 16 inledningen och 16 b WTV skall, vid tillämpningen av de bestämmelser angående radiosändare som finns i kungörelsen eller som har utfärdats med stöd av densamma, som radiosändare även anses sådana förstärkare av radiofrekvenseffekten som kan användas tillsammans med radiosändare.

11 Villkoren för erhållande av en sådan förklaring om godkännande anges i Regeling toelating radio-elektrische inrichtingen (föreskrifter om godkännande av radioanläggningar, Stcrt. 1992, s. 64). Enligt artikel 8 i dessa föreskrifter anges de tekniska kraven på radioanläggningar i de kravspecifikationer som fogats till föreskrifterna som bilaga 2. Effektförstärkare nämns inte i den bilagan.

12 Enligt artikel H inledningen och H a i kungörelsen är det förenat med straff att bryta mot förbudet i artikel C.11.1.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 Georgius van der Burg gjorde i januari 1994 reklam för radiofrekvenseffektförstärkare i en månatlig tidskrift vid namn *Elektron* som riktar sig till radioamatörer. Förstärkarnas kapacitet uppgick till 1 000 och/eller 1 500 watt. Radiofrekvenseffektförstärkare är elektroniska apparater som gör det möjligt att öka radiosignalers styrka. De förstärkare som bjöds ut till försäljning av Georgius van der Burg var radiosändare som omfattades av WTV men för vilka ingen förklaring om godkännande hade utfärdats.

14 Åtal väcktes mot Georgius van der Burg för brott mot artikel 17 WTV och artikel C.11.1 i kungörelsen. Arrondissementsrechtbank te Rotterdam (Nederländerna) dömde i andra instans den tilltalade till böter på 600 NLG.

15 Georgius van der Burg överklagade denna dom med åberopande av att de nationella bestämmelser som låg till grund för åtalet stred mot gemenskapsrätten, eftersom de inte hade anmälts i enlighet med direktiv 83/189.

16 Hoge Raad har i punkt 6.11.1 i beslutet om hänskjutande gjort följande analys beträffande huruvida artikel C.11.1.1 i kungörelsen skall anses utgöra en teknisk föreskrift:

"I domen [av den 30 april 1996 i mål C-194/94, CIA Security International (REG 1996, s. I-2201)] förklarade EG-domstolen... att tekniska föreskrifter i direktivets [83/189] mening är 'specifikationer som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt'. Rätten finner i detta skede att denna dom jämförd med... begreppsdefinitionerna i direktivet [83/189] tyder på att en bestämmelse som den som nu är i fråga inte skall betraktas som en teknisk föreskrift i direktivets mening. Det bör å andra sidan påpekas att det finns ett direkt samband mellan kraven på radiosändare och ifrågavarande förbud. Omfattningen av förbudet mot kommersiell reklam bestäms helt och hållet av de krav som gäller för att radiosändare skall kunna godkännas. Om en viss radiosändare inte uppfyller de tekniska kraven, medför detta med andra ord att den inte kan anses vara av godkänd typ, vilket innebär att det enligt artikel C.11.1.1 i kungörelsen om radioanläggningar är förbjudet att göra kommersiell reklam för radiosändare av den typen."

17 Hoge Raad beslutade därför att vilandeförklara målet och inhämta förhandsavgörande från domstolen beträffande följande frågor:

"1) Skall artikel 1 i direktiv 83/189 tolkas på så sätt att artikel C.11.1.1 i Besluit radio-elektrische inrichtingen, vari föreskrivs att '[d]et är förbjudet att göra eller låta göra kommersiell reklam för radiosändare av icke godkänd typ', är att betrakta som en teknisk föreskrift i direktivets mening, med hänsyn till den ovan... beskrivna lagstiftningen och de i punkt 6.11.1 [i beslutet om hänskjutande] redovisade synpunkterna?

2) Om fråga 1 besvaras jakande: Gäller skyldigheten att inte tillämpa en sådan föreskrift endast om föreskriften hindrar handeln eller den fria rörligheten för varor i det enskilda fallet eller gäller den även för det fall att föreskriften i fråga är eller är ägnad att vara ett handelshinder generellt sett, det vill säga oberoende av om den hindrar handeln i det enskilda fallet?"

Den första frågan

18 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida en sådan nationell bestämmelse som artikel C.11.1.1 i kungörelsen, i vilken det föreskrivs ett förbud mot kommersiell reklam för radiosändare av icke godkänd typ, utgör en sådan teknisk föreskrift enligt direktiv 83/189 som borde ha anmälts till kommissionen innan den antogs.

19 Domstolen anser, i likhet med vad den nederländska, den belgiska, den franska och den brittiska regeringen samt, i väsentliga delar, även kommissionen har hävdat, att en sådan bestämmelse inte utgör en teknisk specifikation i den mening som avses i direktiv 83/189, vilket innebär att den inte heller kan anses vara en teknisk föreskrift som omfattas av direktivets tillämpningsområde.

20 Enligt artikel 1 punkt 1 i direktiv 83/189 skall nämligen med teknisk specifikation i direktivet förstås "en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt". De tekniska specifikationer som avses i direktiv 83/189 måste därför hänföra sig till produkten som sådan (se dom av den 12 oktober 2000 i mål C-314/98, Snellers, REG 2000, s. I-8633, punkt 38). Genom en sådan bestämmelse som artikel C.11.1.1 i kungörelsen, i vilken det endast föreskrivs ett förbud mot en viss försäljningsform, uppställs emellertid inga krav på vilka egenskaper produkten skall ha.

21 Den omständigheten att det, såsom den hänskjutande domstolen har påpekat, finns ett direkt samband mellan ett sådant förbud mot kommersiell reklam som det som är i fråga i det nationella målet och de tekniska standarder som radiosändarna skall uppfylla kan inte ensam medföra att detta förbud skall anses vara en teknisk specifikation i den mening som avses i direktiv 83/189.

22 Den första frågan skall således besvaras så, att en sådan nationell bestämmelse som artikel C.11.1.1 i kungörelsen, i vilken det föreskrivs ett förbud mot kommersiell reklam för radiosändare av icke godkänd typ, inte utgör en sådan teknisk föreskrift enligt direktiv 83/189 som borde ha anmälts till kommissionen innan den antogs.

Den andra frågan

23 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas skäl att besvara den andra tolkningsfrågan.

Rättegångskostnader

24 De kostnader som har förorsakats den nederländska, den belgiska, den franska och den brittiska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 6 juli 1999 har ställts av Hoge Raad der Nederlanden — följande dom:

En sådan nationell bestämmelse som artikel C.11.1.1 i Besluit radio-elektrische inrichtingen, i vilken det föreskrivs ett förbud mot kommersiell reklam för radiosändare av icke godkänd typ, är inte en sådan teknisk föreskrift enligt rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter som borde ha anmälts till kommissionen innan den antogs.

Gulmann Skouris Puissochet

Schintgen Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 mars 2001.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen